

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcov: **1./ J. L.**, bytom O. N. H. X., B., **2./ D. Ď.**, bytom Š. X., Z., obaja zast. L. L. P., S., H. X., B. B., IČO X., v mene ktorej koná J. P. K., advokát, proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici**, Námestie L. Štúra 1, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 2009/00271 zo dňa 23. júna 2009 a č. 2009/00369 zo dňa 23. júna 2009, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/96/2009-53 zo dňa 3. marca 2010, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/96/2009-53 zo dňa 3. marca 2010, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 2009/00271 a č. 2009/00369, obe zo dňa 23.6.2009, ktorými zamietol odvolania žalobcov a potvrdil rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Banskej Bystrici č. A/2009/000370 – 32 zo dňa

12.3.2009 a č. A/2009/000383 – 33 zo dňa 19.3.2009, ktorými bolo samostatne žalobcovi 1./ a žalobcovi 2./ uložené disciplinárne opatrenie – odňatie poľovného lístka na dobu určitú 5 rokov za porušenie § 1 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 229/2001 Z. z. o spôsobe kontroly ulovenej zveri (ďalej v texte rozsudku len „Vyhláška“) a porušenie § 1 ods. 2 Výnosu Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 46/1994 – 100 zo dňa 29.3.1994, ktorým sa vydáva jednotný poľovnícky a disciplinárny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „Výnos“), tým, že dňa 11.9.2008 v poľovnom revíri S. v lokalite „B.“ v ranných hodinách o 6.45 hod. našli raticovú zver a neoznačili ju značkou na označovanie zveri, neoprávnenne s ňou manipulovali, nezapísali sa do knihy návštev revíru a nezapísali nájdenú zver do povolenky na poľovačku.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že žalobcovia porušili citované ustanovenia Vyhlášky a Výnosu a toto porušenie bolo preukázané nielen výpoveďami poľovného hospodára I. Š. a ďalších pracovníkov L., š.p., I. Č. a J. Z., ktorí boli v rozhodnom čase na mieste samom, ale aj výpoveďami samotných žalobcov, a to najmä výpoveďami v zápisniciach o výsluchu podozrivého a o výsluchu obvineného zo dňa 11.9.2008, ktoré sa nachádzajú vo vyšetrovacom spise ČVS: ORP-1304/1-OSV-BB-2008. Obrana žalobcov spočívajúca v tvrdení o znehodnotení zveri bola, podľa názoru krajského súdu, opodstatnene zamietnutá správnymi orgánmi s poukazom na výpovede svedkov (I. Š., I. Č., J. Z.) a tým, že nájdená divina a vývrh boli ešte teplé a nejavili známky znehodnotenia, ako aj s ohľadom na krátkosť času od výstrelu (6.00 hod.) a od času nájdenia zastreleného jeleňa až po čas príchodu svedkov k chate Ú. Krajský súd sa nestotožnil s obranou žalobcov, pokiaľ šlo o oprávnenie žalobcu 1./ s nájdenou zverou manipulovať ešte pred príchodom poľovného hospodára, pretože takéto oprávnenie mu nevyplývalo zo žiadneho relevantného predpisu, ani rozhodnutia príslušného orgánu. Navyiac z uvedených výpovedí svedkov, ako aj z výpovede policajta možno vyvodit' skutočnosť, ktorú uviedol aj správny orgán, že žalobcovia sa snažili nájdenie zveri pred poľovným hospodárom zatajiť. ***V danom prípade bolo dostatočne preukázané protiprávne konanie žalobcov, čo bolo aj základným predpokladom pre uloženie disciplinárneho opatrenia v správnom konaní pred príslušnými správnymi orgánmi.*** Pokiaľ žalobcovia namietali porušenie zásady „*ne bis in idem*“, krajský súd zistil z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/360/09 zo dňa 22.12.2009, že týmto uznesením bola zamietnutá sťažnosť krajského prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 6T/14/09 zo dňa 15.10.2009, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie proti obžalovaným I. D. Ď. a J. L. (žalobcovia). V odôvodnení tohto

rozhodnutia bolo poukázané práve na predmetné rozhodnutia prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu, ktorými bolo žalobcom uložené disciplinárne opatrenie – odňatie poľovného lístka na dobu určitú v trvaní 5 rokov s tým, že krajský súd rovnako ako aj okresný súd (v danej trestnej veci) dospel k záveru, že táto sankcia v správnom konaní je na zabezpečenie ich nápravy postačujúca, pričom ich ďalšie potrestanie aj v rámci trestného konania by bolo neprimerane prísny opatrením. Z uvedeného teda je zrejmé, že nedošlo k porušeniu zásady „ne bis in idem“, čo sa nestalo ani v prípade vydania rozhodnutia Slovenského poľovníckeho zväzu, okresná organizácia Banská Bystrica č. KS-DR/2008-4 zo dňa 23.7.2009, ktoré v podstate nadväzuje na žalobou napadnuté rozhodnutia, pričom však ide o rozhodnutie vydané neskôr ako sú rozhodnutia napadnuté žalobou. Krajský súd konštatoval, že závery rozhodnutí zodpovedali vykonanému dokazovaniu, zásadám logického myslenia; pri správnej úvahe o udelení daného disciplinárneho opatrenia správne orgány nevybočili z jej rámca a dostatočne zdôvodnili opodstatnenosť jeho udelenia. Žalobcovia nepredložili v konaní také dôkazy, ktorými by spochybnili jednoznačné zistenia správnych orgánov.

Proti predmetnému rozsudku podali v zákonnej lehote dňa 29.4.2010 odvolanie žalobcovia domáhajúc sa jeho zmeny v zmysle žalobného návrhu. Uviedli, že v trestnom konaní ako aj v žalobnom návrhu uviedli konkrétnu skutkovú argumentáciu, z ktorej odvodzovali právny záver o neadekvátne represívnom a duplicitnom potrestaní v rozpore so zásadou „ne bis in idem“, pričom spochybňovali nielen základ svojej zodpovednosti za porušenie akýchkoľvek povinností na úseku poľovníctva, ale aj spôsob a formu ich trestania v troch samostatných konaniach. Pri hodnotení skutkovej situácie súd neprihliadol na vedľajšie skutkové okolnosti prípadu, ktorými žalobcovia vysvetľovali záujem I. Š. na eliminácii fungovania spoločného poľovného revíru „S.“ a z toho prameniacych nezhôd a neznášanlivosti, ktoré vyústili do emotívneho konania tvoriaceho predmet disciplinárneho postihu žalobcov. Namietali, že súd v odôvodnení bližšie neargumentoval, prečo nepovažoval konanie žalobcov za súladné s ich vlastnými záujmami v novovytvorenom poľovnom revíri, hoci žalobcovia predostreli konkrétnu právnu argumentáciu a vysvetlenie o dôvodoch svojho konania. Záver prvostupňového súdu o dostatočnej intenzite preukázania protiprávnosti konania žalobcov sa javí preto neudržateľným a v podstatnej časti tiež nepreskúmateľným. Z rovnakých skutkových a právnych dôvodov sa javí nepodložený a nepresvedčivý záver o tom, že sa snažili nájsť zveru pred poľovným hospodárom zatajiť. Uvedený záver je sporný z viacerých nespochybniteľných, logických, skutkových a právnych dôvodov, a to, že vývrh vnútorností musel byť nevyhnutne (z dôvodov možnej kontaminácie) oddelený od tela

nájdeného jeleňa; telo jeleňa bolo prístupné na chate Ú. a z toho dôvodu vo vzťahu k nemu nemožno špekulatívne dôvodiť, že malo byť predmetom zatajovania. Žalobcovia ďalej uviedli, že krajský súd neprihliadol na emotívnosť situácie, keď v uvedený deň 11.9.2008 došlo k otvorenému stretu žalobcov a I. Š., ktorý ich upodozrieval u pytliačenia (minimálne v tom význame, že boli pôvodcami streľby, ktorú bolo počuť v ten deň v revíri) a pod vplyvom uvedenej nepreukázanej domnienky bol z iniciatívy I. Š. spustený neprímerane prísny a príliš represívny mechanizmus trestnoprávneho preverovania žalobcov; krajský súd absolútne neprihliadol na špecifickosť skutkového stavu, keď I. Š. v pozícii poľovného hospodára mal zrejmý záujem pristihnúť a trestať žalobcov, ktorí zároveň jemu jedinému mali plniť vytýkané porušenie povinností (nahlásenie nájdenej zveri), hoci každá strana mala na vzniknutú situáciu iný názor a z neho prameniacci prístup; v objektívnom meradle konanie iniciované I. Š. celkom jednoznačne splnilo svoj účel, pretože po uvedenom incidente nebolo umožnené nikomu z členov PZ B.-B. vykonávať právo poľovníctva v spoločnom revíri S. Taktiež žalobcovia poukázali na odôvodnenie napadnutého rozsudku s tým, že bolo potrebné prihliadnúť nielen na obsah výpovedí žalobcov v trestnom konaní, ale aj na iné, v prospech žalobcov svedčiace dôkazy, rovnako zadovážené a zistiteľné z obsahu trestného spisu, ktoré potvrdzujú verziu v zmysle žalobného návrhu, napr. nebolo preukázané, že žalobcovia by zo zbraní strieľali. V obsahovej súvislosti celého trestného spisu treba vykladať ich výpovede z trestného konania napr. v tej časti, že išli údajne poľovať, keď v preskúmanom správnom konaní tvrdili, že idú vykonávať inú hospodársku činnosť v revíri, ktorú nebolo možné obsahovo hodnotiť ako samotnú poľovačku, ale výkon poľovníctva v jeho širšom obsahovom význame. Žalobcovia uviedli, že bez vykonania akýchkoľvek konkrétnych dôkazov prijal súd za nespornú a preukázanú skutočnosť, že zver, ktorú našli v revíri mala byť zastrelená výstrelom, ktorý začuli cca o 6.00 hod dňa 11.9.2008, pričom sa súd priklonil k svedeckým výpovediam (I. Š., Č., Z.), že pokiaľ o 7.45 hod. toho istého dňa bol vývrh ešte teplý, nemohlo sa jednať o znehodnotenú zver; tento úsudok je v zrejmom rozpore s tou časťou výpovede žalobcov v trestnom konaní, kde zhodne a rovnako tvrdia, že nájdený jeleň javil známky nafúknutia; uskutočnený spôsob hodnotenia dôkaznej situácie zo strany súdu v tomto konaní nemožno považovať za objektívny a akceptovateľný z hľadiska zásady prezumpcie nevinu; v neposlednom rade uskutočnené hodnotenie zisteného skutkového stavu je vykonané v rozpore so zásadou „in dubio pro reo“ použiteľnou pri administratívno-správnom trestaní. Skupinu dôkazov podporujúcich záver o znehodnotenom (kontaminovanom) mäse z nájdeného jeleňa priamo podporuje dôkaz, že mäso z neho bolo v konečnom dôsledku upotrebené len ako krmivo pre psy (príjmový pokladničný doklad zo dňa 20.9.2008). Pokiaľ

súd vychádzal pri skúmaní preukázania protiprávnosti konania žalobcov z trestného spisu, bolo jeho povinnosťou prihliadnúť na komplexné hodnotenie dôkaznej situácie – vyhodnotiť jednotlivé dôkazy samostatne a v ich vzájomnej súvislosti; v danom prípade sa tak nestalo, súd vyhodnocoval a bral do úvahy len tú časť dôkaznej situácie, ktorá mala svedčiť v neprospech žalobcov. Ďalej žalobcovia namietali, že prvostupňový súd v odôvodnení nezaujal ku každému zo 4 samostatných čiastkových skutkov uvedených v skutkovej vete, adresné a konkrétne zdôvodnenie, a pre túto všeobecnosť a nedostatok konkrétnej argumentácie je potrebné odôvodnenie považovať za nepreskúmateľné a popisné. Namietali, že súd neprihliadol na argumentáciu, že nájdená zver sa značkuje len vtedy, keď ju možno zužitkovať, zužitkovaním treba rozumieť zužitkovanie na potravinárske účely a nie ako krmivo pre psy. Žalobcovia uviedli, že J. L. mal v rozhodnom čase status poľovnej stráže, pomocného poľovného hospodára podľa zmluvy č. X. zo dňa 19.6.2008 a zákon umožňoval nájdenú zver predložiť poľovnému hospodárovi v časovej lehote do 12 hodín; podľa § 1 ods. 2 Výnosu člen lesnej stráže sa do knihy návštev nezapisuje, podľa čl. 4 bod 8 zmluvy č. X. o spoločnom poľovnom obhospodarovaní poľovného revíru S., ulovenú a nájdenú zver mali členovia PZ B. B. nahlásovať pomocnému poľovnému hospodárovi, čiže J. L.; za použitia úvahy ad absurdum mal J. L. sám sebe nahlásiť nájdenú zver. Žalobcovia uviedli, že bolo zákonnou povinnosťou žalovaného preukázať im vinu, pričom nebolo ich povinnosťou preukazovať svoju nevinu. Dôkazy, na ktorých postavil súd preukázanie protiprávneho konania žalobcov netvorí súvislú a ničím nerušenú sieť na seba nadväzujúcich a vzájomne sa dopĺňajúcich informácií, ktorých výslednicou by bola istota sa blížiacia úvaha o vine žalobcov. Aj v prípade, že otázku viny a základu administratívnoprávnej zodpovednosti žalobcov za protiprávne konanie na úseku poľovníctva bolo možné ustáliť v ich neprospech, bolo potrebné prihliadnúť na v konaní prezentovanú zásadu „ne bis in idem“. V zmysle uvedenej zásady, s poukazom na právnu záväznosť rozsudku sp. zn. 6T/14/09 Okresného súdu Banská Bystrica, bolo potrebné na žalobcov hľadieť ako na už raz potrestané subjekty za ten istý skutok, za ktorý boli opakovane trestaní v správnom konaní. Vzájomné ovplyvňovanie administratívneho a trestnoprávneho konania malo za následok špecifický výsledok, bez možnosti ovplyvnenia zo strany žalobcov, ktorý však v žiadnom prípade nevytlúčil aplikáciu zásady „ne bis in idem“. Za špecifický výsledok je potrebné považovať procesné rozhodnutie súdu v trestnom konaní podľa § 218 ods. 2 a § 215 ods. 2 Trestného poriadku vychádzajúce práve z podstaty uvedenej zásady. Z pohľadu žalobcov sa v trestnom konaní jednalo o rozhodnutie, ktoré ich nezabavilo viny (nejednalo sa o oslobodenie od obžaloby), len po procesnej stránke prihliadlo na v tom čase právoplatné rozhodnutie o potrestaní v správnom

konaní pred Obvodným lesným úradom v Banskej Bystrici. Ďalej žalobcovia poukázali na duplicitné trestanie pred orgánmi Slovenského poľovníckeho zväzu tvrdiac, že tejto časti súd nezaujal žiadne stanovisko. Uviedli, že v čase podania odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie SPZ č. KS-DR Ok/2009-4 zo dňa 18.3.2010, ktoré uznalo vinným žalobcu I. D. Ď. z disciplinárneho previnenia na tom istom skutkovom základe, ktorý sa prejednával v tomto konaní a uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 100 €; rozhodnutie SPZ zo dňa 23.7.2009 voči žalobcovi J. L. nie je doposiaľ právoplatné. Záverom žalobcovia poukázali na obsah článku „Ne bis in idem v slovenskom (v európskom) trestnom práve a potrestanie za priestupok“ uverejneného v Justičnej revue č. 6-7/2009, s. 758-774, pričom tam obsiahnutú argumentáciu považovali za použiteľnú aj pre potreby odvolacieho súdneho konania.

K podanému odvolaniu sa podaním zo dňa 17.5.2010, doručeným krajskému súdu dňa 24.5.2010, vyjadril žalovaný tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu navrhol potvrdiť. K tvrdeniu žalobcov o porušení zásady „ne bis in idem“ uviedol, že s týmto sa nestotožňuje, pričom správnosť jeho záveru potvrdilo uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/14/09 zo dňa 15.10.2009, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie proti žalobcom. Konanie vedené pred orgánmi Slovenského poľovníckeho zväzu ako spoločenskej organizácie zriadenej v súlade so zák. č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov nemožno považovať za duplicitné konanie, pretože je vedené v súlade s vnútornými stanovami tohto zväzu, teda nie je možné ho považovať za konanie vedené orgánmi štátnej moci. Žalovaný ďalej uviedol, že námietky uvedené v odvolaní, t.j. emotívnosť situácie, nejednoznačnosť dôkazov a spôsob hodnotenia dôkaznej situácie, hodnotí len ako účelovú snahu žalobcov spochybnit' zodpovednosť za skutok, ktorý bol dôvodom na uloženie disciplinárnych opatrení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O. s. p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nssr.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12.5.2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 219 ods.1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods.2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V správnom súdnictve preskúvajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a horeoznačených rozhodnutí žalovaného správneho orgánu, ktorými zamietol odvolania žalobcov a potvrdil rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Banskej Bystrici, ktorými bolo samostatne žalobcom 1./, 2./ uložené disciplinárne opatrenie – odňatie poľovného lístka na dobu určitú 5 rokov, a to za porušenie § 1 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Vyhlášky a porušenie § 1 ods. 2 Výnosu tým, že dňa 11.9.2008 v poľovnom revíri S. v lokalite „B.“ v ranných hodinách o 6.45 hod. našli raticovú zver a neoznačili ju značkou na označovanie zveri, neoprávnene s ňou manipulovali, nezapísali sa do knihy návštev revíru a nezapísali nájdenú zver do povolenky na poľovačku.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku.

Odvolací súd zároveň ohľadne odvolacích námietok žalobcov považuje za potrebné zdôrazniť nasledovné.

Predmet konania v správnom súdnictve ***je striktne daný výrokom napadnutého rozhodnutia***, pričom v súlade s ust. § 250l ods.1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia ***je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého***

rozhodnutia. Pokiaľ teda žalobcovia v odvolaní poukazovali na duplicitné trestanie pred orgánmi Slovenského poľovníckeho zväzu, odvolací súd konštatuje, že uvedená skutočnosť – vzhľadom na čas vydania napadnutých rozhodnutí – nemohla mať vplyv na posúdenie zákonnosti žalobou preskúmaných rozhodnutí. Okrem toho odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že správne súdnictvo je dôsledne ovládané **dispozičnou zásadou**, v zmysle ktorej súd môže preskúmať rozhodnutie správneho orgánu len v rozsahu žalobných dôvodov vymedzených v žalobe, a to v rámci zákonom limitovanej 2 - mesačnej lehoty. Pokiaľ teda žalobcovia v rámci odvolania uviedli nové skutočnosti – keď namietali neodôvodnenie skutkovej vety – na tieto nebolo možné v odvolacom konaní prihliadať.

Čo sa týka námietky žalobcov, že aj v prípade, že otázku viny a základu administratívnoprávnej zodpovednosti žalobcov sa protiprávne konanie na úseku poľovníctva bolo možné ustáliť v ich neprospech, bolo potrebné prihliadnuť na v konaní prezentovanú zásadu „ne bis in idem“ – odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou krajského súdu uvedenou v odôvodnení napadnutého rozsudku. Z podkladov spisu totiž nesporne vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/360/09 zo dňa 22.12.2009 bola zamietnutá sťažnosť krajského prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 6T/14/09 zo dňa 15.10.2009, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie proti obžalovaným I. D. Ď. a J. L. (žalobcovia). V odôvodnení tohto rozhodnutia bolo poukázané práve na preskúmané rozhodnutie žalovaného vrátane rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, **ktorými bolo žalobcom uložené disciplinárne opatrenie – odňatie poľovného lístka na dobu určitú v trvaní 5 rokov s tým, že krajský súd rovnako ako aj okresný súd (v danej trestnej veci) dospel k záveru, že táto sankcia v správnom konaní je na zabezpečenie ich nápravy postačujúca, pričom ich ďalšie potrestanie aj v rámci trestného konania by bolo neprimerane prísny opatrením.** Neuniklo pozornosti senátu najvyššieho súdu, že žalobcovia v rámci konania vo veci Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/360/09 rovnako argumentovali zásadou „ne bis in idem“, t.j. že v trestnom konaní by boli postihnutí duplicitne za ten istý skutok ako už boli potrestaní v administratívnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní žalovaného správneho orgánu takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého správneho rozhodnutia (§ 250j ods. 3 O. s. p.), nezistil, v dôsledku čoho nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie správneho

orgánu alebo jeho postup nie je v súlade so zákonom. Nepochybil preto krajský súd, ak žalobu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcov uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. a § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.), nakoľko pri nedostatku žalobných dôvodov pre zrušenie napadnutého rozhodnutia nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p., nakoľko žalobcovia 1./, 2./ v odvolacom konaní úspech nemali a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

V Bratislave 12. mája 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská